

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning	Sida
	<i>I Meddelanden</i>	
	Kommissionen	
96/C 101/01	Ecu.....	1
96/C 101/02	Sammanfattning av aktuella anbud, publicerade i <i>Tillägg till Europeiska gemenskapernas officiella tidning</i> , som finansieras av Europeiska gemenskapen genom Europeiska utvecklingsfondens (EUF) eller Europeiska gemenskapernas budget (vecka: 26—30 mars 1996)	2
96/C 101/03	Informationsförfarande — tekniska föreskrifter (*)	2
96/C 101/04	Meddelande om att inte motsätta sig en anmäld koncentration (Ärende nr IV/M.718 — Phoenix/Comifar) (*).....	4
96/C 101/05	Statligt stöd — C 54/95 (ex N 777/95, N 780/95, N 790/95, N 791/95, N 793/95, N 794/95) — Italien (*)	4
96/C 101/06	Statligt stöd — C 61/95 (ex NN 69/94) — Tyskland (*)	7
	<i>II Förberedande rättsakter</i>	
	Kommissionen	
96/C 101/07	Ändrat förslag till rådets direktiv om marin utrustning	13
96/C 101/08	Förslag till rådets förordning om ändring av förordning (EEG) nr 3813/92 om den beräkningsenhet och de omräkningskurser som skall tillämpas inom den gemensamma jordbrukspolitiken	14

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (fortsättning)	Sida
	III <i>Upplysningar</i>	
	Kommissionen	
96/C 101/09	Anvisning beträffande anbudsfordran rörande bidrag och avgift för export av durumvete till samtliga tredje länder	15
96/C 101/10	Europeiska ekonomiska intressegrupperingar Meddelanden publicerade i enlighet med rådets förordning (EEG) nr 2137/85 av den 25 juli 1985 — Stiftelse	16

I

(Meddelanden)

KOMMISSIONEN

Ecu (*)

2 april 1996

(96/C 101/01)

Valutabelopp för en enhet:

Belgiska franc och luxemburgska franc	38,9575	Finska mark	5,92522
Danska kronor	7,31789	Svenska kronor	8,54543
Tyska mark	1,89584	Pund sterling	0,838974
Grekiska drakmer	308,549	USA-dollar	1,28002
Spanska pesetas	159,363	Kanadensiska dollar	1,73507
Franska franc	6,46219	Japanska yen	137,308
Irländska pund	0,813746	Schweiziska franc	1,52694
Italienska lire	2005,15	Norska kronor	8,21774
Nederländska gulden	2,12061	Isländska kronor	84,8783
Österrikiska schilling	13,3314	Australiska dollar	1,63539
Portugisiska escudos	195,511	Nyzeeländska dollar	1,87138
		Sydafrikanska rand	5,12553

Kommissionen har installerat en telex med automatiskt svar som ger omräkningstalen i ett antal valutor. Denna tjänst är öppen varje dag från kl. 15.30 till 13.00 följande dag. De som använder sig av tjänsten skall göra på följande sätt:

- Ring telexnummer Bryssel 237 89.
- Lämna det egna telexnumret.
- Skriv koden "cccc" som startar det automatiska systemet som överför omräkningstalen för ecun.
- Överföringen bör inte avbrytas förrän meddelandet är slut, vilket markeras med koden "ffff".

Anmärkning: Kommissionen har även en automatisk telexsvarare (217 91) och en automatisk faxsvarare (296 10 97) som tillhandahåller dagliga uppgifter om beräkning av de omräkningstal som skall tillämpas med avseende på jordbrukspolitiken.

(*) Rådets förordning (EEG) nr 3180/78 av den 18 december 1978 (EGT nr L 379, 30.12.1978, s. 1), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1971/89 (EGT nr L 189, 4.7.1989, s. 1).

Rådets beslut 80/1184/EEG av den 18 december 1980 (Lomékonventionen) (EGT nr L 349, 23.12.1980, s. 34).

Kommissionens beslut nr 3334/80/EKSG av den 19 december 1980 (EGT nr L 349, 23.12.1980, s. 27).

Finansiell förordning av den 16 december 1980 om Europeiska gemenskapernas allmänna budget (EGT nr L 345, 20.12.1980, s. 23).

Rådets förordning (EEG) nr 3308/80 av den 16 december 1980 (EGT nr L 345, 20.12.1980, s. 1).

Beslut av Styrelsen för Europeiska investeringsbanken av den 13 maj 1981 (EGT nr L 311, 30.10.1981, s. 1).

Sammanfattning av aktuella anbud, publicerade i *Tillägg till Europeiska gemenskapernas officiella tidning*, som finansieras av Europeiska gemenskapen genom Europeiska utvecklingsfondens (EUF) eller Europeiska gemenskapernas budget

(vecka: 26—30 mars 1996)

(96/C 101/02)

Anbuds- infordran nr	"S"-tidningens nummer och datum	Land	Ärende	Senaste datum för inlämnande av offert
4117	S 61, 27.3.1996	Indonesien	ID-Jakarta: Arbetsstationer för bildbehandling och GIS-verksamhet (<i>Ytterligare upplysningar</i>)	15.4.1996

Informationsförfarande — tekniska föreskrifter

(96/C 101/03)

(Text av betydelse för EES)

- Direktiv 83/189/EEG av den 28 mars 1983 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter
(EGT nr L 109, 26.4.1983, s. 8)
- Direktiv 88/182/EEG av den 22 mars 1988 om ändring av direktiv 83/189/EEG
(EGT nr L 81, 26.3.1988, s. 75)
- Europaparlamentets och rådets direktiv 94/10/EG av den 23 mars 1994 om andra ändringen av direktiv 83/189/EEG
(EGT nr L 100, 19.4.1994, s. 30)

Anmälningar av förslag till tekniska föreskrifter som kommissionen mottagit

Hänvisning (¹)	Titel	Status quo-perioden på tre månader går ut (²)
96/35/E	Projekt avseende beslut som leder fram till utformningen av förteckningen över normerna i UNE och dess motsvarigheter ISO och Cenelec, och som inkluderas i den kompletterande tekniska instruktionen MIE AEM 1 i förordningen för avancerade apparater samt underhåll, och man erkänner godkännandet till rätten att använda märket "N" som garanti för att förordningens villkor uppfyllts	5.6.1996
96/59/NL	Beslut om säkerhet för nöjesparks- och lekanordningar	24.5.1996
96/60/D	Förordning avseende smör och ändring av föreskrifter om mjölk och margarin	28.5.1996
96/61/D	Åttonde förordningen om ändring av förordning om fartygssäkerhet	28.5.1996
96/62/NL	Beslut om ändring av beslutet om halten av organiskt halogen i bränslen (Stb. 1994, 854. OBS: Har inte ännu trätt i kraft.)	utgången
96/63/NL	Förordning om typprovning av vedkaminer med avseende på luftförorening med koloxid	29.5.1996
96/64/I	Godkännande av metoden för beräkning av index för det systematiska utnyttjandet av toleranser och av kvalitetsindex för varje enskild gödningsämnestillverkarens totala produktion	24.5.1996

Hänvisning ⁽¹⁾	Titel	Status quo-perioden på tre månader går ut ⁽²⁾
96/44/B	Förslag till kunglig förordning om att på marknaden införa nappar och slickepinnar för spädbarn och för barn i låg ålder	26.6.1996
96/51/P	Infrastruktur i abonnentnät för telekommunikation (RITA). Boxar i det enskilda rörnätet — Teknisk specifikation och kvalitetsspecifikation	28.6.1996
96/52/P	Infrastruktur i abonnentnät för telekommunikationer (RITA). Kabeltyp V — Tekniska specifikationer och kvalitetsspecifikationer	28.6.1996
96/53/P	Infrastruktur i abonnentnät för telekommunikation (RITA). Telefonjack — Tekniska specifikationer och kvalitetsspecifikationer	28.6.1996
96/54/P	Infrastruktur i abonnentnät för telekommunikation (RITA). Kabeltyp TVD — Tekniska specifikationer och kvalitetsspecifikationer	28.6.1996
96/55/P	Infrastruktur i abonnentnät för telekommunikation (RITA). Anordningar för anslutning och distribution — Tekniska specifikationer och kvalitetsspecifikationer	28.6.1996
96/56/P	Infrastruktur i abonnentnät för telekommunikation (RITA). Boxar i det kollektiva rörnätet (Co, C1, C2, C3 och C4) — Tekniska specifikationer och kvalitetsspecifikationer	28.6.1996
96/57/P	Infrastruktur i abonnentnät för telekommunikation (RITA). TVV- och TVHV-kablar — Tekniska specifikationer och kvalitetsspecifikationer	28.6.1996
96/58/P	Infrastruktur i abonnentanläggningar för telekommunikation (RITA). Enskilt abonnentblock — Teknisk specifikation och kvalitetsspecifikation	28.6.1996

(¹) År — registreringsnummer — ursprungsmedlemsstat.

(²) Tidsfrist för synpunkter från kommissionen och medlemsstaterna.

(³) Det vanliga informationsförfarandet gäller inte farmakopén.

(⁴) Ingen avvaktan eftersom kommissionen har godkänt motiveringen för särskild ordning.

Kommissionen vill påpeka att den enligt villkoren i sitt meddelande av den 1 oktober 1986 (EGT nr C 245, 1.10.1986, s. 4) anser att om en medlemsstat antar en teknisk föreskrift som omfattas av direktiv 83/189/EEG utan att anmäla förslaget till kommissionen och utan att fullgöra *status quo*-skyldigheten, är den föreskriften inte tvingande gentemot tredje part i medlemsstatens rättsordning. Kommissionen menar därför att parter i rättegångar har rätt att förvänta sig att nationella domstolar vägrar tillämpa sådana nationella tekniska föreskrifter som inte har anmälts i enlighet med gemenskapsrätten.

Uppgifter om dessa anmälningar kan erhållas hos de nationella myndigheter som ingick i den förteckning som offentliggjordes i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* nr C 67 av den 17 mars 1989, s. 3, och i EES-supplementet till *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* nr 6 av den 4 maj 1994, s. 8.

Meddelande om att inte motsätta sig en anmäld koncentration
(Ärende nr IV/M.718 — Phoenix/Comifar)

(96/C 101/04)

(Text av betydelse för EES)

Den 20 mars 1996 beslutade kommissionen att inte motsätta sig ovan nämnda koncentration och att förklara den förenlig med den gemensamma marknaden. Detta beslut är grundat på artikel 6.1 b i rådets förordning (EEG) nr 4064/89 ⁽¹⁾. Tredje man som påvisar ett berättigat intresse i saken kan erhålla en kopia av beslutet genom en skriftlig begäran till följande adress:

Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för konkurrensfrågor (GD IV)
Direktorat B — Arbetsgruppen för kontroll av företagsfusioner
Avenue de Cortenberg/Kortenberglaan 150
B-1049 BRYSEL
Fax: + 32 2 296 43 01

⁽¹⁾ EGT nr L 395, 30.12.1989. Rättelse i EGT nr L 257, 21.9.1990, s. 13.

STATLIGT STÖD

C 54/95 (ex N 777/95, N 780/95, N 790/95, N 791/95, N 793/95, N 794/95)

Italien

(96/C 101/05)

(Text av betydelse för EES)

(Artikel 6.4 i beslut nr 3855/91/EKSG av den 27 november 1991)

Meddelande från kommissionen enligt artikel 6.4 i beslut nr 3855/91/EKSG av den 27 november 1991, riktat till medlemsstaterna och berörda tredje parter, om det stöd som Italien har beslutat bevilja Ferriera Acciaieria Casilina SpA, Acciaierie del Sud SpA, Officine Laminatoi Sebino SpA, Montifer Srl, Moccia Irme SpA och Mini Acciaieria Odolese SpA

Genom följande skrivelse underrättade kommissionen Italiens regering om sitt beslut att inleda ett förfarande enligt artikel 6.4:

”Den 8 september 1995 anmälde italienska staten till kommissionen 22 fall av tillämpning av lagen nr 481 av den 3 augusti 1994 om avveckling inom den privata järn- och stålsektorn i Italien. Detta beslut gäller uteslutande följande sex fall:

a) Stöd N 777/95 med ett belopp av 2 908 miljoner italienska lire till firma Ferriera Acciaieria Casilina SpA, med säte i Montecompatri (provinsen Rom), juridisk person sedan den 18 juli 1963. Kapacitetsminskningen kommer att motsvara 80 000 ton varmvalsat material.

b) Stöd N 780/95 med ett belopp av 21 647 miljoner lire till firma Acciaierie del Sud SpA, med säte i Neapel, juridisk person sedan den 2 november 1970. Kapacitetsminskningen kommer att motsvara 250 000 ton varmvalsat material och 300 000 ton stål.

c) Stöd N 790/95 med ett belopp av 20 280 miljoner lire till firma Officine Laminatoi Sebino SpA, med säte i Pisogne (provinsen Brescia), juridisk person sedan den 31 juli 1979. Kapacitetsminskningen kommer att motsvara 270 000 ton varmvalsat material och 280 000 ton stål.

d) Stöd N 791/95 med ett belopp av 3 474 miljoner lire till firma Montifer Srl, med säte i Montechiari (provinsen Brescia), juridisk person sedan den 23 juni

1983. Kapacitetsminskningen kommer att motsvara 270 000 ton varmvalsat material.

e) Stöd N 793/95 med ett belopp av 13 509 miljoner lire till firma Moccia Irme SpA, med säte i Neapel, juridisk person sedan den 1 juli 1983. Kapacitetsminskningen kommer att motsvara 288 000 ton stål och 165 000 ton varmvalsat material.

f) Stöd N 794/95 med ett belopp av 5 437 miljoner lire till firma Mini Acciaieria Odolese SpA, med säte i Odolo (provinsen Brescia), juridisk person sedan den 4 maj 1972. Kapacitetsminskningen kommer att motsvara 40 000 ton stål och 185 000 ton varmvalsat material.

Genom skrivelse av den 13 oktober 1995 (D/23297) begärde kommissionen, enligt artikel 6.3 i beslut nr 3855/91/EKSG, att medlemsstaterna skulle lämna sina synpunkter på de sex planerade stöden till nedläggning.

Vid sitt godkännande av den italienska lagen nr 481 av den 3 augusti 1994 om avveckling inom den privata järn- och stålsektorn i Italien ålade kommissionen — efter att ha prövat lagens förenlighet med gemenskapsreglerna för stöd till stålindustrin och särskilt med bestämmelserna i artikel 4 — de italienska myndigheterna att i förväg anmäla den enskilda fall där denna lag skall tillämpas.

Enligt samma beslut skulle för kommissionens godkännande i varje enskilt fall krävas att följande kriterier var uppfyllda:

- Stödet skulle kunna beviljas endast stålföretag som blivit juridisk person före den 1 januari 1991 och som inte hade ändrat produktionsinriktning eller anläggningsstruktur sedan januari 1991.
- I fråga om fortlöpande produktion förskrevs att företag för att kunna få stöd måste ha bedrivit produktion under i genomsnitt minst ett skift om dagen, dvs. minst åtta timmar per dag, fem dagar per vecka under hela år 1993 och fram till februari 1994, då lagdekret nr 103 anmäldes till kommissionen.
- Den del av företaget som skall läggas ned skall försättas i frivillig likvidation och alla anläggningar den varit innehavare av göras obrukliga.
- Det krävs att de företag som tilldelas stöd 'varken direkt eller indirekt (i den mening som anges i beslut nr 24/54) kontrolleras av eller direkt eller indirekt kontrollerar ett företag som i sin tur är ett stålföretag

eller ett företag som kontrollerar andra stålföretag'. I detta avseende beslutade kommissionen att den anläggning som skall läggas ned och den som fortsatt skall vara i drift skall vara underställda skilda rättssubjekt med självständig förvaltning. Vidare förskrevs att det företag som tilldelas stöd för nedläggning, då det försatts i likvidation, enligt italiensk lagstiftning endast skall få förvaltas av likvidatorerna och detta endast i den utsträckning det gäller transaktioner som är nödvändiga för likvidationen.

Av de uppgifter som kommissionen har tillgång till och som i huvudsak bygger på dels vad de italienska myndigheterna uppgivit i den information som lämnats, dels den överlämnade dokumentationen, framgår att

- a) de sex företagen blev juridiska personer före den 1 januari 1991, och att
- b) de inte har ändrat vare sig produktionsinriktning eller anläggningsstruktur sedan den 1 januari 1991, vilket framgår av de rapporter från oberoende experter som förelagts kommissionen.

I kommissionens tidigare nämnda beslut om godkännande av lagen nr 481 av den 3 augusti 1994 föreskrevs att stöd till nedläggning kan betraktas som förenligt med den gemensamma marknaden endast om företaget slutgiltigt upphör med varje produktionsverksamhet inom EKSG:s område. Syftet med detta är att undvika att andra EKSG-verksamheter som fortsatt bedrivs inom en concern direkt eller indirekt kan dra fördel av det beviljade stödet. Även detta villkor är uppfyllt, eftersom i de sex aktuella fallen, då ett företag kontrolleras direkt eller indirekt av ett annat stålföretag

- den del av företaget som läggs ned skall försättas i frivillig likvidation och alla anläggningar den är innehavare av skall göras obrukliga, och
- den anläggning som läggs ned och den som fortsatt är i drift skall vara underställda skilda rättssubjekt med självständig förvaltning, och detta, i fråga om det företag som läggs ned, uteslutande genom likvidatorerna och endast i den utsträckning det gäller transaktioner som är nödvändiga för likvidationen.

Med stöd av dessa uppgifter har kommissionen grund att hävda att förbindelserna mellan de delar av stålkoncernen som fortfarande kommer att vara verksamma på marknaden och den del som läggs ned oåterkalleligen kommer att brytas, och att följaktligen risken för att stödet överförs från ett företag till ett annat kun uteslutas.

Enligt artikel 4.2 sista stycket i gemenskapsreglerna för stöd till stålindustrin får stödet inte utgå med belopp högre än det högsta av följande två värden:

- Nuvärdet av den täckningsbidrag som anläggningarna kan ge över en treårsperiod, med avdrag för värdet av de fördelar som de företag som uppstår stödet kan få till följd av att anläggningarna läggs ner.
- Anläggningarnas bokförda restvärde (bortsett från den del av de eventuella uppskrivningar som har gjorts sedan den 1 januari 1990 utöver vad som motsvarar inflationen i landet).

Det skall i detta sammanhang påpekas att stödet har fastställts med iakttagande av kriterierna i artikel 4.2 sista strecksatserna i beslut nr 3855/91/EKSG, eftersom det utgör medelvärdet av de två värden som erhålls enligt kriterierna i den artikeln i gemenskapsreglerna för stöd till stålindustrin och därigenom med nödvändighet alltid är lägre än det högsta tillåtna värdet enligt dessa regler.

I fråga om fortlöpande produktion och särskilt definitionen av detta begrepp bör det påpekas att gemenskapsreglerna för stöd till stålindustrin inte innehåller någon sådan definition. Av detta skäl beslutade kommissionen, i sitt beslut om godkännande av den italienska lagen nr 481 av den 3 augusti 1994, att detta kriterium skulle anses vara uppfyllt om det företag som tilldelas stöd bedrivit produktion under i genomsnitt minst ett skift om dagen, dvs. minst åtta timmar per dag, fem dagar per vecka under hela år 1993 och fram till den 28 februari 1994, då lagdekret nr 103 (som av Italiens parlament omvandlats till lag nr 481/94) anmälades till kommissionen. Kommissionen beslutade även att de italienska myndigheterna på objektiva kriterier skulle kunna visa att ett företag, som inte uppfyller kriteriet enligt dessa villkor, fortlöpande har tillverkat stålprodukter inom EKSG:s område. I sådana fall skulle kommissionen bedöma stödet mot bakgrund av de särskilda omständigheterna i fallet i syfte att säkerställa att principen om fortlöpande produktion iaktas.

Av de uppgifter som kommissionen förfogar över och som bygger på de rapporter från oberoende experter som överlämnats av de italienska myndigheterna framgår att de sex aktuella företagen (med undantag av Moccia, ärende N 793/95) visserligen har tillverkat stålprodukter inom EKSG:s område fram till den dag då ramlagen om avveckling anmälades till kommissionen, men att de inte bedrivit produktion under i genomsnitt minst ett skift om dagen, dvs. minst åtta timmar per dag, fem dagar per vecka under hela år 1993 och fram till den 28 februari 1994.

I själva verket har firma Ferriera Acciaieria Casilina SpA (ärende N 777/95) producerat knappt 11 356 ton varmvalsat material, vilket motsvarar 14,2 % av dess kapacitet. Firma Acciaierie del Sud SpA (ärende N 780/95) har producerat knappt 13 934 ton stål, motsvarande 4,6 % av dess kapacitet, och 14 459 ton varmvalsat material

(5,8 % av kapaciteten). Firma Officine Laminatoi Sebino SpA (ärende N 790/95) har producerat knappt 57 000 ton varmvalsat material (21,1 % av kapaciteten) och 64 000 ton stål (21 % av kapaciteten). Firma Montifer Srl (ärende N 791/95) har producerat knappt 32 000 ton varmvalsat material (11,8 % av kapaciteten). Firma Moccia Irme SpA (ärende N 793/95) har inte bedrivit någon produktion. Firma Mini Acciaieria Odolese SpA (ärende N 794/95) har producerat knappt 30 793 ton varmvalsat material (16,7 % av kapaciteten).

De italienska myndigheterna hävdar ändå att de aktuella företagen bör betraktas som berättigade till stöd till nedläggning, eftersom iakttagandet av kriteriet fortlöpande produktion skulle bekräftas genom följande faktiska förhållanden:

a) I fråga om personalen:

- Företaget har behållit minst 25 % av de anställda som finns uppförda på lönelistan.
- Företaget har organiserat utbildningskurser med deltagande av minst 25 % av personalen.
- Företaget har kunnat utnyttja ett offentligt program för förtidspensionering inom ramen för en intern omstrukturering av företaget.

b) I fråga om anläggningarna:

- Mellan 1989 och 1992 har kraftiga investeringar gjorts för att förbättra anläggningarnas produktivitet.
- Betydande underhållsarbeten har utförts under 1992 och 1993.
- Anläggningarna skulle kunna återuppta produktionsverksamheten till en investeringskostnad som understiger 10 % av deras samlade värde.

c) Övriga förhållanden:

- Företaget har inte sagt upp sitt avtal om leverans av elektrisk ström och betalar avgifterna för detta varje månad.
- Även om företaget inte har haft någon fortlöpande produktion, har det fortsatt att vara aktivt på en marknad inom EKSG:s område genom att saluföra stålprodukter.
- Företaget har sänt EKSG-deklarationerna till kommissionen (blanketterna 260, 261 osv.)

Kommissionen hävdar dock att dessa förhållanden under föreliggande omständigheter inte är tillräckliga för att bevisa att kriteriet fortlöpande produktion har iakttagits enligt gemenskapsreglerna för stöd och kommissionens tidigare redovisade beslut. Kommissionen har därför grund för att hävda att de aktuella företagen — i detta skede av analysen av de sex behandlade ärendena — inte kan betraktas som berättigade till stöd till nedläggning enligt artikel 4 i gemenskapsreglerna för stöd till stålindustrin, då det har framkommit att de inte fortlöpande har tillverkat stålprodukter inom EKSG:s område fram till dagen för anmälan av ramlag nr 481 om avveckling inom den privata stålsektorn i Italien.

Mot bakgrund av de ovan redovisade förhållandena har kommissionen stora svårigheter att fastställa om stödet i detta fall är förenligt med den gemensamma marknaden. Det är därför nödvändigt och lämpligt att i de sex fallen inleda förfarandet i artikel 6.4 i beslut nr 3855/91/EKSG i fråga om det stöd som är under behandling.

Inom ramen för detta förfarande uppmanar kommissionen genom denna skrivelse Italiens regering att meddela den sina synpunkter, särskilt i fråga om det faktum att procedurreglerna inte har iakttagits, nämligen i fråga om skyldigheten att anmäla de aktuella stödatgärden innan de beviljas och att överlämna all information som kan vara av betydelse för en bättre utvärdering av de här

behandlade statliga interventionerna, inom en månad från den dag då denna skrivelse överlämnades.

Kommissionen riktar även Er regerings uppmärksamhet på det faktum att den kan kräva återbetalning av varje stöd som inte tilldelats enligt gällande lagstiftning och detta utan att invänta kommissionens slutgiltiga beslut. Vid återbetalning av stöd som tilldelats i strid med gällande bestämmelser skall även ränta betalas med den räntesats som fastställts för beräkningen av regionalstöd från och med den dag då stödet beviljades företaget i fråga — detta för att undanröja varje ekonomisk fördel som de stödmottagande företagen skulle ha kunnat åtnjuta under tiden efter utbetalningen av det lagstridiga stödet.

Kommissionen underrättar vidare Er regering om att den, genom offentliggörande av denna skrivelse i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*, kommer att uppmana övriga medlemsstater i gemenskapen och berörda tredje parter att meddela sina synpunkter.”

Kommissionen uppmanar övriga medlemsstater och berörda tredje parter att meddela sina synpunkter på stödet i fråga inom en månad, räknat från offentliggörandet av detta meddelande, till följande adress:

Europeiska kommissionen
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bryssel.

Synpunkterna kommer att meddelas Italiens regering.

STATLIGT STÖD

C 61/95 (ex NN 69/94)

Tyskland

(96/C 101/06)

(Text av betydelse för EES)

(Artikel 92–94 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen)

Kommissionens meddelande enligt artikel 93.2 i Romfördraget till övriga medlemsstater och andra berörda parter om stöd som beviljats Gildemeister AG, Bielefeld

Genom det brev som finns återgivet nedan, underrättade kommissionen den tyska regeringen om sitt beslut att inleda ett förfarande enligt artikel 93.2.

”I februari 1994 riktades ett klagomål till kommissionen, som ifrågasatte om följande åtgärder vad avser företaget Gildemeister AG var förenliga med gemenskapsrätten:

— Under 1985 avstod Westdeutsche Landesbank från utestående fordringar på 47 miljoner tyska mark i Gildemeister.

— Westdeutsche Landesbank hade skaffat sig en andel på 23,31 % av kapitalet i Gildemeister.

— Under 1993 beviljade delstaten Nordrhein-Westfalen Gildemeister

— en lånegaranti på 20 miljoner mark,

— en garanti för introduktion på marknaden av en kapitalökning på 40 miljoner mark.

Kommissionen har även mottagit andra likalydande klagomål som det ursprungliga. Den begärde uppgifter från de tyska myndigheterna genom brev av den 23 februari 1994 och den 2 augusti 1994. De tyska myndigheterna tillhandahöll uppgifter per brev av den 7 maj 1994 och den 11 november 1994. Ett möte mellan företrädare för kommissionen och de tyska myndigheterna ägde rum den 18 januari 1995.

Gildemeistergruppen är en av de största tillverkarna av maskinverktyg i Europa. Enligt de tyska myndigheterna har företaget sedan 1991 varit drabbat av den djupa krisen i maskinverktögsindustrin. För 1991 redovisade Gildemeister förluster på 29 miljoner mark. Under 1992 hade gruppen en omsättning på 378 miljoner mark och redovisade förluster på mer än 70 miljoner mark. Under 1993 stod företaget på gränsen till obeståndsförfaranden. Med en omsättning på 254 miljoner mark redovisade det förluster på 59,1 miljoner mark.

Enligt en interimrapport minskade företagens förluster under 1994 till hälften jämfört med 1993. År 1995 förväntas det balansera inkomster och utgifter.

Enligt de tyska myndigheterna är banden mellan Westdeutsche Landesbank och Gildemeister av gammalt datum. Banken blev delägare i företaget 1969.

Kommissionen har identifierat följande åtgärder från Westdeutsche Landesbanks sida vad avser Gildemeister:

- Enligt de uppgifter som har lämnats till kommissionen hade Gildemeister 1984 ett nettovärde före skatt (före balanserade förluster) på 68,4 miljoner mark. De uppskattade förlusterna för 1984 uppgick till 71,4 miljoner mark. De omfattade utgifter för omstrukturering på 45,1 miljoner mark. För att uppväga de möjligen alltför stora skulder och för att ge företaget ett tillräckligt stort nettovärde, ansågs det nödvändigt att avstå från utestående fordringar på 59,9 miljoner mark.

Westdeutsche Landesbank avstod från återbetalning av ett lån på 47,3 miljoner mark till Gildemeister, under det att delstaten Nordrhein-Westfalen avstod från en fordran på 12,6 miljoner mark på företaget, vilken härrörde från en garanti som hade getts till Gildemeister 1983 för att täcka 70 % av ett lån på 20 miljoner mark som Westdeutsche Landesbank hade gett företaget. Detta avstående beviljades i utbyte mot en del på 8 miljoner mark i Gildemeisters framtida vinster.

Enligt de tyska myndigheterna gjorde Westdeutsche Landesbank sitt avstående för att skydda den betydande investering som banken hade i företaget. På grundval av befintliga engagemang skulle bankens förluster, om företaget gick omkull, vara betydande (allt mellan 30 och 100 miljoner mark). Det ansågs vara ett hinder för företagens framtid att kräva en alltför stor del i framtida vinster, eftersom sådana

krav skulle inverka menligt på framtida kapitalökningar och därmed på företagets existens. Av denna anledning förhandlade delstaten Nordrhein-Westfalen till sig en vinstandel som uppgick till ungefär 50 % av det belopp man avstod från och av samma anledning avstod Westdeutsche Landesbank som vid den tiden var den största delägaren med sina 17,9 % från en liknande andel för sina 47 miljoner mark.

Eftersom företaget överlevde fick Westdeutsche Landesbank slutligen utdelningar i egenskap av aktieägare⁽¹⁾, även om det inte fick tillbaka sina 47 miljoner mark. Å andra sidan utföll delstaten Nordrhein-Westfalen vinstandel på 7,1 miljoner mark under 1987, efter hänsyn till marknadsmässig diskonteringsränta.

- Under 1992 beviljade en grupp banker Gildemeister ett lån på 20 miljoner mark enligt marknadsvillkor. Westdeutsche Landesbank deltog med 19,5 % och 59,5 % av lånet tillhandahölls av privata banker:

- Westdeutsche Landesbank: 19,5 %,

- Deutsche Bank AG: 17 %,

- Dresdner Bank AG: 14,5 %,

- Sparkasse: 11,5 %,

- Berliner Handels- und Frankfurter Bank: 9,5 %,

- Commerzbank AG: 9,5 %,

- Hamburgische Landesbank Girozentrale: 9,5 %,

- IKB Deutsche Industriebank: 9 %.

I samband med denna kredit beviljade delstaten Nordrhein-Westfalen en lånegaranti som täckte 80 % av lånebeloppet. Garantin gavs inom ramen för delstaten Nordrhein-Westfalens riktlinjer för beviljande av garantier vilka godkändes av kommissionen 1988.

- I början av 1993, på grund av utsikter om en förbättring på marknaden, skrev en grupp banker ned skulder med 15 miljoner mark mot del i framtida vinster i Gildemeister. Westdeutsche Landesbank stod för 16,7 % och privata banker stod för 65,7 % av nedskrivningen:

⁽¹⁾ Enligt de tyska myndigheterna fick Gildemeister genom dessa åtgärder slutligen ett nettovärde på 58,9 miljoner mark. Företaget kunde balansera inkomster och utgifter 1985 och fick en vinst på 5,2 miljoner mark 1986 och 14,1 miljoner mark 1987.

- Westdeutsche Landesbank: 16,7 %,
- Deutsche Bank AG: 16,4 %,
- Dresdner Bank AG: 15 %,
- Commerzbank AG: 8 %,
- Bayerische Landesbank: 10,7 %,
- Hamburgische Landesbank Girozentrale: 7,3 %,
- National Westminster Bank: 9,3 %,
- Royal Bank of Canada: 9,3 %,
- Berliner Handels- und Frankfurter Bank: 7,3 %.

— Under andra halvan av året stod det klart att förväntningarna inte skulle gå i uppfyllelse. En grupp banker avstod från fordringar på Gildemeister på 16 miljoner mark. Westdeutsche Landesbank stod för 18,9 % och mer än 50 % av alla avstående gjordes av privata banker:

- Westdeutsche Landesbank: 18,9 %,
- Deutsche Bank AG: 19,6 %,
- Dresdner Bank AG: 10,1 %,
- Commerzbank AG: 8,5 %,
- Royal Bank of Canada: 8,5 %,
- Hamburgische Landesbank Girozentrale: 6,8 %,
- Berliner Handels- und Frankfurter Bank: 6,8 %,
- National Westminster Bank: 5 %,
- Bayerische Landesbank: 12,7 %,
- Sparkasse Bielefeld: 2,9 %,
- IKB Deutsche Industriebank: 2,1 %.

Delstaten Nordrhein-Westfalen avstod också från sin fordran på 16 miljoner mark som härrörde från den garanti som hade beviljats tidigare under året i samband med lånet på 20 miljoner mark från 1992. Alla inblandade parter fick genom sina avstående del i framtida vinster.

— Nya lån på 28 miljoner mark beviljades under 1993. Westdeutsche Landesbank stod för 25,4 % och 50,6 % av lånen gavs av privata banker:

- Westdeutsche Landesbank: 5,4 %,
- Deutsche Bank AG: 20,2 %,

- Dresdner Bank AG: 14,1 %,
- Commerzbank AG: 8,2 %,
- Royal Bank of Canada: —,
- Hamburgische Landesbank Girozentrale: 8,5 %,
- Berliner Handels- und Frankfurter Bank: 7,5 %,
- National Westminster Bank: 4,6 %,
- Bayerische Landesbank: 5,4 %,
- Sparkasse Bielefeld: 2,6 %,
- IKB Deutsche Industriebank: 3,5 %.

Westdeutsche Landesbanks andel var så stor (25,4 %) eftersom den förvärvade en del från Royal Bank of Canada där rätten till framtida vinster ingick.

— I oktober 1993 garanterade Westdeutsche Landesbank en introduktion på marknaden av en kapitalökning på 40 miljoner mark. Mellan den 2 mars 1994 och den 8 mars 1994 uppgick den del som tecknats av Westdeutsche Landesbank (196 394 aktier) till 49,7 % av vad som totalt emitterats och 23,2 % av den totala kapitalökningen. Återstoden av aktierna således till ett stort antal olika aktieägare.

Westdeutsche Landesbank minskade sedan sin andel till 101 592 aktier (12 % av Gildemeisters kapital). Upp till 6 000 aktier såldes dagligen. Priset fluktuerade mellan 144,6 mark och 240,2 mark. Westdeutsche Landesbank drog fördel av denna åtgärd. För närvarande är bankens andel i företaget fortfarande 12 %.

De tyska myndigheterna anmälde per brev daterat den 24 september 1993 till kommissionen de bayerska myndigheternas avsikt att bevilja stöd till företagen Deckel AG och Maho AG inom ramen för deras koncentration, för att finansiera omstruktureringsåtgärder. Stödet bestod av en räntesubvention på 2,15 miljoner mark för ett banklån på 30 miljoner mark (ett fyraårigt lån med en nominell räntesats på 5 % och ett anstånd med återbetalningen på två år). Kommissionen godkände detta stöd den 26 november 1993.

Koncentrationen fördröjdes därefter genom att minoritetsaktieägare överklagade beslutet i en domstolprocess. Detta innebar att det godkända lånet inte kunde utnyttjas och att det under en tid inte förekom något samarbete mellan de båda företagens respektive ledning, vilket med tiden innebar att koncentrationens förväntade synergieffekter uteblev. Den 29 april 1994 bad företaget att förhandlingar om ackord skulle inledas och den 30 juni 1994 ingav det sin konkursansökan. Det stöd som kommissionen hade godkänt gavs alltså aldrig.

Den 30 juli 1994 gick konkursförvaltaren med på att Gildemeister tog över vissa delar av Deckel/Maho.

Det nya Deckel Maho GmbH, med säte i Pfronten, ägs till 100 % av Gildemeister med en kapitalandel på 40 miljoner mark. Dess huvudsakliga produktion är metallbearbetningsmaskiner (manuellt och datorstyrda universalfräs- och bormaskiner samt automatiserade fleroptionsmaskiner för företag med färdigbearbetning av serier med variabel längd).

Av de ursprungliga Deckel/Maho-fabrikerna har endast följande behållits:

- Pfronten: fräs- och bormaskiner (personalen har minskats från 630 till 500).
- Geretsried: fleroptionsmaskiner (förväntas tillverka 210 enheter per år, cirka 270 anställda).
- Seebach (Thüringen): har behållits i Gildemeistergruppen som ett helägt dotterföretag (tillverkar små universalfräs- och bormaskiner, 200 anställda).

Inom ramen för finansieringen av övertagandet vidtogs följande åtgärder:

- Deckel Maho GmbH fick ett långfristigt lån på 21,2 miljoner mark (Westdeutsche Landesbank deltog inte i beviljandet av denna kredit). Följande banker deltog:
 - Bayerische Landesbank Girozentrale: 8 miljoner mark.
 - IKB Deutsche Industriebank: 6,2 miljoner mark.
 - Bayerische Landesanstalt für Aufbaufinanzierung (LfA): 5 miljoner mark.
 - Sparkasse Ostallgäu: 2 miljoner mark.
- Bayerische Landesanstalt für Aufbaufinanzierung beviljade också ett femårigt förlagslån på 15 miljoner mark med en ränta på 9,25 %. Räntesatsen sänktes till 8,25 % genom att de bayerska myndigheterna finansierade 1 % inom ramen för den fjärde delen av delstaten Bayerns Bayernfondsystem.
- Thüringer Aufbaubank i Erfurt gav Deckel Maho Seebach GmbH ett lån på 23,5 miljoner mark med en räntesats på 8 % årligen och en transaktionsavgift på 0,1 %. Företagets fastigheter och tillverkningsmaskiner utgjorde säkerhet för lånen. Återbetalningsdatumet var den 31 mars 1995.
- Kapitaltillskottet i Deckel Maho GmbH och Deckel Maho Seebach GmbH finansierades genom en nominell kapitalökning i Gildemeister i oktober 1994 på 34 miljoner mark. Westdeutsche Landesbank garan-

terade marknadsintroduktionen. Bayerische Landesanstalt für Aufbaufinanzierung och Thüringische Industrie-Beteiligungsgesellschaft tog en undergaranti för denna marknadsintroduktion på 10 miljoner mark till förmån för Westdeutsche Landesbank. Introduktionen tecknades till fullo och garantierna utnyttjades aldrig.

Beträffande Westdeutsche Landesbank beteende gentemot Gildemeister är det nödvändigt att fastställa om dess transaktioner kan utgöra stöd enligt artikel 92.1 i Romfördraget eller inte, med tanke på att den banken är i offentlig ägo⁽¹⁾. Det bör göras skillnad mellan att banken avstod från 47 miljoner mark 1984 och övriga åtgärder.

Enligt de tyska myndigheterna var avståendet från dessa 47 miljoner mark nödvändigt för att banken skulle kunna skydda sin på den tiden betydande investering i företaget. Därför är det oklart om avståendet skulle kunna uppfattas som stöd enligt artikel 92.1 då det kan hävdas att banken uppträdde som vilken privat investerare som helst skulle ha gjort. Det oaktat ger det faktum att banken inte fick del i framtida vinster genom avståendet från dessa 47 miljoner mark (inte ens en procentuell andel som delstaten Nordrhein-Westfalen) kommissionen tillräcklig anledning att åter vilja granska åtgärderna mera ingående inom ramen för förfarandet, för att klarlägga om stöd föreligger eller inte.

Vad gäller de övriga åtgärder som Westdeutsche Landesbank har vidtagit beträffande Gildemeister, anser kommissionen att inget stöd har getts enligt artikel 92.1 i Romfördraget. Andra privata banker agerade på liknande sätt, och när banken handlade på egen hand utgick den från goda framtidsutsikter, som senare bekräftades genom erhållen utdelning. Slutsatsen är att banken uppträdde som en privat investerare i en marknadsekonomi med avsikten att få en rimlig ekonomisk avkastning.

Vad gäller det lån på 21,2 miljoner mark som Deckel Maho GmbH fick, gavs det till 30 % av en privat bank, vilket är en betydande summa. Detta lån gavs, liksom de lån som Thüringer Aufbaubank gav till Deckel Maho Seebach, till en räntesats (8,95 % och 8 %)⁽²⁾ som var jämförbar med marknadsräntan. Liksom i fallet med Westdeutsche Landesbank är slutsatsen att de offentligt ägda banker som berördes uppträdde som privata investerare i en marknadsekonomi med avsikten att få en rimlig ekonomisk avkastning.

⁽¹⁾ Aktieägare i Westdeutsche Landesbank är delstaten Nordrhein-Westfalen (43,2 %), Landschaftsverband Rheinland (11,7 %), Landschaftsverband Westfalen-Lippe (11,7 %), Rheinischer Sparkassen- und Giroverband (16,7 %) och Westfälisch-Lippischer Sparkassen- und Giroverband (16,7 %).

⁽²⁾ Referensräntorna för Tyskland för år 1994 är 6,62 % och 7,62 %.

Trots detta har kommissionen funnit en del inslag av stöd enligt artikel 92.1:

— Den garanti som delstaten Nordrhein-Westfalen gav 1993 för det lån på 20 miljoner mark som beviljades Gildemeister 1992: Garantin gavs inom ramen för delstaten Nordrhein-Westfalen riktlinjer för beviljande av garantier vilka godkändes av kommissionen 1988. Kommissionen godkände systemet på villkor att de garantier som var avsedda att täcka lån på mer än 0,5 miljoner ecu och som gavs till företag inom känsliga sektorer med mer än 300 anställda och i omstruktureringssyfte ('Sanierung') skulle anmälas till kommissionen. Enligt de tyska myndigheterna behövde de garantier som Gildemeister hade beviljats inte anmälas.

De tyska myndigheterna anför som skäl att omstruktureringen hänför sig till de finansiella åtgärder som har vidtagits för att återställa ett intakt kapital och en lämplig kapitalstruktur på grundval av tidigare problem i företaget. Det garanterade lånet bidrog å andra sidan till att finansiera åtgärder inom ramen för företagets omstrukturering. De problem som har orsakats av de tidigare problemen i företaget finansierades genom de åtgärder som vidtogts av aktieägarna och bankerna. Därför drar de slutsatsen att de inte behövde anmälas till kommissionen.

Av de uppgifter som för närvarande finns att tillgå kan man inte dra slutsatsen att garantin inte gavs för att täcka ett omstrukturingslån ('Sanierungskredit'). Tvärtom tyder de finansiella problem som Gildemeister senare fick på att just detta var fallet.

— Finansieringen av 1 % av räntesatsen på 9,25 % av det femåriga förlagslånet på 15 miljoner mark från Bayerische Landesanstalt für Aufbaufinanzierung som beviljades av de bayerska myndigheterna inom ramen för Bayernfonderna. Stödet gavs inom ramen för den fjärde delen av Bayernfondsystemet som inte har anmälts till kommissionen. Varje tillämpning av detta skall anmälas enskilt.

— Den undergaranti som har tagits av Bayerische Landesanstalt für Aufbaufinanzierung och Thüringische Industrie-Beteiligungsgesellschaft till förmån för Westdeutsche Landesbank för dess garanti för marknadsintroduktionen av kapitalökningen i Gildemeister på 34 miljoner mark i oktober 1994. Även om den aldrig utnyttjades kan den anses utgöra stöd, eftersom den tillät Westdeutsche Landesbank att gå vidare med ökningen. Villkoren för lämnandet av denna garanti är ännu inte kända.

Ingen av dessa åtgärder anmäldes enligt artikel 93.3 fastän de tyska myndigheterna i fråga om finansieringen av 1 % av räntesatsen på 9,25 % för det lån som hade getts av Bayerische Landesanstalt für Aufbaufinanzierung,

inom ramen för sina kontakter med kommissionen avseende ärendet⁽¹⁾, har begärt godkännande i efterhand av kommissionen.

Det föreslagna stödet anses kunna snedvrída eller hota att snedvrída konkurrensen enligt artikel 92.1 i Romfördraget och artikel 61.1 i EES-avtalet. Å ena sidan handlas maskinverktyg huvudsakligen mellan medlemsstaterna. Å andra sidan, om man betraktar de olika åtgärderna som en del av försöket att återge Gildemeister livskraften, bör man komma ihåg att enligt gemenskapens riktlinjer för statligt stöd för att rädda och omstrukturera företag som befinner sig i svårigheter, tenderar omstruktureringssöd i sig att snedvrída konkurrensen och att påverka handeln mellan medlemsstaterna, då det hämmar strukturanpassningen genom subventioner till företag som i den nya marknadssituationen borde försvinna eller omstruktureras.

Omstrukturering är en del av en möjlig, sammanhängande och långtgående plan att återuppbygga ett företags livskraft på lång sikt. För att kommissionen skall godkänna stöd krävs det att en omstrukturingsplan tillfredsställer alla de allmänna villkoren i riktlinjerna.

På det här stadiet är det ovisst om de åtgärder som har vidtagits avseende Gildemeister uppfyller alla nödvändiga villkor. Ingen omstrukturingsplan har lagts fram för kommissionen. På grund av situationen inom maskinverktygssektorn är det ännu oklart om Gildemeister förvärv av Deckel/Maho GmbH inte ökade företagets kapacitet och därigenom inte bidrog tillräckligt till omstruktureringen av industrin.

Varken Bielefeld eller Pfronten är berättigade till regionalt stöd.

Följaktligen underrättar kommissionen härmed Tysklands regering om sitt beslut att inleda förfarandet enligt artikel 93.2 avseende följande åtgärder vad gäller Gildemeister AG:

— År 1984 avstod Westdeutsche Landesbank Girozentrale från utestående fordringar på 47 miljoner mark (ca 20,8 miljoner ecu).

— Delstaten Nordrhein-Westfalen har 1993 gett en garanti som täcker 80 % av ett banklån på 20 miljoner mark (ca 9,8 miljoner ecu).

— Bayerische Landesanstalt für Aufbaufinanzierung finansierade 1994 1 % av räntesatsen på 9,25 % för ett lån på 15 miljoner mark (ca 7,7 miljoner ecu) som de bayerska myndigheterna beviljade inom ramen för Bayernfonderna.

⁽¹⁾ Brev från de tyska myndigheterna av den 11 november 1994.

— Bayerische Landesanstalt für Aufbaufinanzierung och Thüringische Industrie-Beteiligungsgesellschaft gav 1994 en undergaranti på 10 miljoner mark (ca 5,1 miljoner ecu).

Som en del av förfarandet ges Era myndigheter härmed tillfälle att inom en månad efter det att de har delgivits detta brev lämna synpunkter och lägga fram alla andra uppgifter som de anser är relevanta för bedömningen av det föreslagna stödet.

Kommissionen påminner Er om att verkställighet hindras genom artikel 93.3 i Romfördraget och gör Er uppmärksam på det meddelande som offentliggjordes i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* nr C 318, 24 november 1983, och de brev som skickades till alla medlemsstater den 4 mars 1991 och den 22 februari 1995, i vilka det föreskrevs att stöd, av vilket slag det än är, som har beviljats i strid mot lagen, eventuellt måste återkrävas från det mottagande företaget i enlighet med de förfaranden som anges i den nationella lagstiftningen, inklusive en ränta som beräknas utifrån den referensränta som används för regionalt stöd och med verkan från och med den dag då stödet beviljades.

Kommissionen uppmanar härmed de tyska myndigheterna att omgående underrätta Gildemeister AG om att förfarandet inleds och att de eventuellt måste återbetala, stöd, av vilket slag det än är, som de har fått orättmätigt.

Kommissionen underrättar också härmed Tysklands regering om att den kommer att underrätta

— övriga medlemsstater och andra berörda parter inom EU genom att offentliggöra en kopia av det ifrågakörande brevet i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*,

— andra berörda parter i de EFTA-länder som har undertecknat EES-avtalet genom att offentliggöra ett meddelande i EES-avsnittet i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* och

— EFTA:s övervakningsmyndighet genom att översända den engelska versionen av detta brev.”

Kommissionen ger härmed de övriga medlemsstaterna och andra berörda parter tillfälle att lämna sina synpunkter om åtgärderna i fråga inom en månad från och med dagen för offentliggörandet av detta meddelande till:

Europeiska kommissionen
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bryssel.

Synpunkterna kommer att framföras till Tysklands regering.

II

(Förberedande rättsakter)

KOMMISSIONEN

Ändrat förslag till rådets direktiv om marin utrustning ⁽¹⁾

(96/C 101/07)

(Text av betydelse för EES)

KOM(96) 47 slutlig — 95/0163(SYN)

(Framlagt av kommissionen i enlighet med artikel 189a.2 i Romfördraget den 13 februari 1996)

⁽¹⁾ EGT nr C 218, 23.8.1995, s. 9.

URSPRUNGLIG LYDELSE

ÄNDRAD LYDELSE

Artikel 2

Nytt fartyg:

fartyg som den dag detta direktiv antogs eller därefter har kölsträcks eller befunnit sig på ett motsvarande konstruktionsstadium. I detta direktiv avser motsvarande konstruktionsstadium det stadium vid vilket

- i) konstruktionen av ett identifierbart fartyg påbörjas och
- ii) hopsättningen av detta fartyg har påbörjats och omfattar minst 50 ton eller en procent av den beräknade vikten av allt strukturellt material, varvid det lägre skall gälla.

Nytt fartyg:

fartyg som den dag detta direktiv träder i kraft eller därefter har kölsträcks eller befunnit sig på ett motsvarande konstruktionsstadium. I detta direktiv avser motsvarande konstruktionsstadium det stadium vid vilket

- i) konstruktionen av ett identifierbart fartyg påbörjas och
- ii) hopsättningen av detta fartyg har påbörjats och omfattar minst 50 ton eller en procent av den beräknade vikten av allt strukturellt material, varvid det lägre skall gälla.

Artikel 9.1 a (ny)

Medlemsstaterna skall minst vartannat år, via behörig myndighet eller via opartiskt utomstående organ som utses av den behöriga myndigheten, utföra kontroll av de åligganden som för deras räkning utförs av anmälda organ. Kontrollen skall säkerställa att det anmälda organet fortfarande uppfyller de kriterier som anges i bilaga C.

Artikel 14.2

Sådana försöksförfaranden får inte särskilja mellan utrustning tillverkad i flaggstaten och utrustning tillverkad i andra medlemsstater.

Sådana försöksförfaranden får inte särskilja mellan utrustning tillverkad i flaggstaten och utrustning tillverkad i andra stater.

Bilaga C.1 a (ny)

Det anmälda organet skall vara oberoende och får inte kontrolleras av tillverkare eller leverantörer av utrustningen.

Förslag till rådets förordning om ändring av förordning (EEG) nr 3813/92 om den beräkningsenhet och de omräkningskurser som skall tillämpas inom den gemensamma jordbrukspolitiken

(96/C 101/08)

KOM(96) 40 slutlig — 96/0037(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 14 februari 1996)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artiklarna 42 och 43 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

med beaktande av följande:

Sådana belopp som avser import av jordbruksprodukter som fastställs i ecu och tillämpas i nationell valuta är föremål för olika omräkningskurser beroende på arten av den rättsakt vari de fastställs. Om inget annat uttryckligen föreskrivs skall sådana belopp som fastställs i rättsakter angående den gemensamma jordbrukspolitiken som avses i artikel 1 a i förordning (EEG) nr 3813/92⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 150/95⁽²⁾, uttryckas i nationell valuta under användning av jordbruksomräkningskurserna. Övriga belopp skall omräknas enligt den kurs som avses i artikel 18.1 i rådets förordning (EG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen⁽³⁾, senast ändrad genom Anslutningsakten för Finland, Sverige och Österrike.

Förekomsten av två olika system för omräkning av belopp gällande import av jordbruksprodukter leder till bristfällig ekonomisk samordning och till allvarliga rättsliga komplikationer. Det är därför nödvändigt att, förutom i exceptionella eller mycket speciella undantagsfall, samma omräkningskurs används som för belopp som uttas vid import av jordbruksprodukter eller andra produkter och fastställs i en rättsakt som inte omfattas av den gemensamma jordbrukspolitiken.

De åtgärder som behövs måste vidtas på gemenskapsnivå. De omfattas uteslutande av gemenskapens behörighet och syftar till en enhetlig tillämpning av den gemensamma jordbrukspolitiken.

⁽¹⁾ EGT nr L 387, 31.12.1992, s. 1.

⁽²⁾ EGT nr L 22, 31.1.1995, s. 1.

⁽³⁾ EGT nr L 302, 19.10.1992, s. 1.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EEG) nr 3813/92 skall ändras på följande sätt:

1. I artikel 3.1 skall uttrycket "Utan att det påverkar tillämpningen av de undantag som anges i punkterna 2 och 3"

ersättas med uttrycket

"Utan att det påverkar tillämpningen av de undantag som anges i punkterna 2, 3 och 4".

2. I artikel 3 skall en ny punkt med följande lydelse läggas till som punkt 4:

"Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 och artikel 5 skall, vad gäller belopp avseende import som i rättsakter angående den gemensamma jordbrukspolitiken uttrycks i ecu och som skall omräknas till medlemsstaternas nationella valuta, jordbruksomräkningskursen vara lika med den kurs som tillämpas på de produkter som avses i artikel 18.1 i förordning (EEG) nr 2913/92."

3. Första stycket i artikel 6.2a skall ersättas med följande:

"Vad gäller belopp förutfastställda i ecu och belopp som fastställs i ecu till följd av ett anbudsförfarande, med undantag för sådana belopp som avses i artikel 3.4, kan jordbruksomräkningskursen förutfastställas."

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

III

(Upplysningar)

KOMMISSIONEN

Anvisning beträffande anbudsinfordran rörande bidrag och avgift för export av durumvete till samtliga tredje länder

(96/C 101/09)

I. Ärende

- Anbud infordras avseende bidrag för export till samtliga tredje länder av durumvete tillhörande KN-nummer 1001 10 00.
- Den totala kvantitet för vilken det får fastställas ett högsta exportbidrag och en lägsta exportavgift enligt vad som föreskrivs i artikel 4.1 i kommissionens förordning (EG) nr 1501/95⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 95/96⁽²⁾, är ca 100 000 ton.
- Infordran av anbud kommer att genomföras i enlighet med bestämmelserna i:
 - Rådets förordning (EEG) nr 1766/92⁽³⁾.
 - Förordning (EG) nr 1501/95.
 - Kommissionens förordning (EG) nr 591/96⁽⁴⁾.

II. Tidsgränser

- Perioden för mottagande av anbud avseende den första av de veckovisa anbudsinfordringarna börjar den 5 april 1996 och utgår kl. 10.00 den 11 april 1996.
- För de följande veckovisa anbudsinfordringarna utgår perioden för mottagande av anbud kl. 10.00 varje torsdag.

För den andra och de följande veckovisa anbudsinfordringarna börjar perioden för mottagande av anbud den första arbetsdagen som följer efter utgången av den föregående perioden.

För tiden 6—9 maj 1996 och 13—16 maj 1996 skall dock infordran av anbud tillfälligt upphävas.
- Denna anvisning publiceras endast för ändamålen med den nuvarande anbudsinfordran. Intill dess att den ändras eller ersätts tillämpas villkoren i den på varje veckovis infordran av anbud som genomförs under giltighetsperioden för denna anbudsinfordran.

III. Anbud

- Anbud skall inges skriftligen och får inlämnas personligen mot ett mottagningsbevis eller sändas med registrerad post eller med telex, telefax eller telegram, men skall i samtliga fall inkomma senast den tidpunkt och det datum som anges under rubrik II ovan till en av följande adresser:
 - Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung (BLE), D-60322 Frankfurt am Main, Adickesallee 40 (telex: 699 76 24, 699 76 33, fax: 1564-793, 1564-794),
 - Office national interprofessionnel des céréales, 21, avenue Bosquet, F-75326 Paris Cedex 07 (telex: OFILE 200490 F/OFIDM 203662 F, fax: 47 05 61 32),
 - Ministero per il commercio con l'estero, direzione generale import-export, divisione IV, viale Shakespeare, I-00100 Roma (telex: MINCOMES 623437, 610083, 610471, fax: 592 62 17),
 - Hoofdproduktschap voor Akkerbouwprodukten, Stadhoudersplantsoen 12, NL-2517 JL Den Haag (telex: HOVAKKER 32579, fax: 46 14 00),
 - Bureau d'Intervention et de Restitution Belge (BIRB)/Belgisch Interventie- en Restitutiebureau (BIRB), rue de Trèves 82/Trierstraat 82, B-1040 Bruxelles/Brussel (telex: BIRB 24076, 65567, fax: 230 25 33, 280 03 07),
 - Intervention Board for Agricultural Produce, External Trade Division, Lancaster House, Hampshire Court, Newcastle upon Tyne ME4 7YE (telex: 848302, fax: 58 36 26 (0191) 226 18 39),
 - Department of Agriculture, Food and Forestry, Cereals Division, Agriculture House, Kildare Street, IRL-Dublin 2 (telex: AGRI EI 93607, fax: 661 62 63),
 - EU-Direktoratet, Kampmannsgade 3, DK-1780 København (telex: 15137 DK, fax: 33 92 69 48),
 - Ministério do Comércio e Turismo, Direcção-Geral do Comércio, Av. da República, 79, P-1000 Lisboa (telex: 13418, fax: 793 22 10),
 - Service d'économie rurale, office du blé, 113-115, rue de Hollerich, L-1741 Luxembourg (telex: AGRIM L 2537, fax: 45 01 78),

⁽¹⁾ EGT nr L 147, 30.6.1995, s. 7.⁽²⁾ EGT nr L 18, 24.1.1996, s. 10.⁽³⁾ EGT nr L 181, 1.7.1992, s. 21.⁽⁴⁾ EGT nr L 84, 3.4.1996, s. 28.

- YDAGEP, 241, rue Acharnon, GR-10446 Athènes (telex: 221736 ITAG GR, fax: 862 93 73);
- Servicio Nacional de Productos Agrarios (SENPA), c/Beneficencia 8, E-28004 Madrid (telex: 41818, 23427 SENPA E, fax: 521 98 32, 522 43 87),
- Statens Jordbruksverk, Vallgatan 8, S-55182 Jönköping (telex: 709 91 SJV-S, fax: 36 19 05 46),
- Maa- ja metsätalousministeriö, interventioyksikkö, PL 232 00171 Helsinki (fax: 90-1609760, 90-1609790),
- AMA (Agrarmarkt Austria), Dresdnerstraße 70, A-1200 Wien (fax: 0043-1-33151399, 0043-1-33151298).

Anbud som inte inges med telex, telefax eller telegram skall vara inneslutna i ett förseglat kuvert märkt med: "Anbud enligt anbudsinfördran avseende bidrag och avgifter för export av durumvete till samtliga tredje länder — förordning (EG) nr 591/96, konfidentiellt." Detta kuvert skall vara inneslutet i ett ytterligare förseglat kuvert med adress enligt ovan.

När anbudet ingivits får de inte återkallas innan vederbörande medlemsland har informerat anbudsgivaren om resultatet av anbudet.

2. Varje anbud samt tillhörande bevis och åtagande som nämns i artikel 5.3 i förordning (EG) nr 1501/95 skall vara på det officiella språket eller på något av de officiella språken i det medlemsland till vars kompetenta myndighet det inges.

IV. Säkerhet för anbud

Säkerheten för anbud skall ställas ut till förmån för den berörda kompetenta myndigheten.

V. Tilldelning av kontrakt

Genom tilldelning skall

- a) den berörda parten ges rätt att i det medlemsland där anbudet ingavs få utfärdat en exportlicens för ifrågasvarande kvantitet och som anger vilket exportbidrag och vilka exportavgifter som preciseras i anbudet,
- b) den berörda parten åläggas att ansöka om exportlicens för denna kvantitet i det medlemsland som nämns i a.

EUROPEISKA EKONOMISKA INTRESSEGRUPPERINGAR

Meddelanden publicerade i enlighet med rådets förordning (EEG) nr 2137/85 av den 25 juli 1985 ⁽¹⁾ — Stiftelse

(96/C 101/10)

1. **Företagsgruppens namn:** The Shuttleworth Precision Farming Alliance EEIG
2. **Dag för registrering av företagsgrupp:** 14. 3. 1996
3. **Företagsgruppens registreringsort:**
 - a) **Medlemsstat:** UK
 - b) **Ort:** UK-Cardiff CF4 3UZ
4. **Företagsgruppens registreringsnummer:** GE 96
5. **Offentliggörande(n):**
 - a) **Fullständig titel på den publikation i vilken offentliggörandet gjordes:** The London Gazette
 - b) **Utgivarens namn och adress:** HMSO Publications, HMSO Publications Centre, 59 Nine Elms Lane, UK-London SW8 5DR
 - c) **Dag för offentliggörande:** 20. 3. 1996

⁽¹⁾ EGT nr L 199, 31. 7. 1985, s. 1.